

quod non omnes illi dicendi sunt ciues, sine quibus ciuitas esse non potest: cum neque pueri ita ciues sunt, vt viri: sed hi quidem simpliciter, illi verò ex suppositione. ciues enim sunt, sed imperfecti. Vtutis quidem temporibus apud quosdam opifices erant serui, aut peregrini, quapropter etiam nunc plerique tales sunt. Optima quidem ciuitas nunquam opificem faciet ciuem, quòd si hi ciues, cuius autem virtus, quam diximus dicendum est non esse cuiusque ciuis, neque liberi modo, sed eorū qui à ministerijs necessarij sunt alieni. necessaria verò qui vni ministrat, seruus est: qui autem publicè, viles & sordidi. Patebit autem hinc parum adhuc considerantibus, quemadmodum in his res se habeat. hoc enim quod diximus, id ostendit. Cum enim plures sint rerum publicarum species, plures quoque species ciuium sint necesse est, ac maximè eorum ciuium qui subsunt. Itaque in quadam publica opifices & sordidi ciues erunt: in quibusdam verò impossibile est vt ciues sint: puta in optimatum gubernatione, si qua illa est, in qua secundum virtutem dantur honores, & secundum dignitatem. neque enim virtutem exercere potest qui vilibus opificibus occupatus est. In paucorum quoque gubernatione tenues homines ad rempublicam non recipiuntur: ex magno enim censu ad honores reipublice peruenitur. Artifices tamen ad hanc speciem peruenire possunt, etsi sordidi sint: quoniam plerunque diuitiis abundat. Apud Thebanos lex fuit, vt nemo habilis esset ad honores reipublice suscipiendos, nisi decem annis à mercatura destitisset. In multis autem rebus publicis attrahuntur lege ad ciuitatem etiam peregrini. Est etiam lex in quibusdam ciuitatibus, vt satis sit ex matre ciue esse genitum. & eodem pacto spurios multæ recipiunt: atque propter defectum legitimorum ciuium tales ciues faciūt. paucitate enim hominum inducti, his vtuntur legibus: quòd si abundant multitudine, paulatim excludunt, primo libertini generis homines, deinde eos qui ex matre solummodo ciues sint: tandem non nisi ex vtroque parente natos ciues, pro ciuibus habent. Quòd igitur plures sint species ciuium, ex his patet: & quòd maximè dicitur ciuis, ille, qui habilis sit ad honores suscipiendos, vt Homerus inquit. sed vbi id occultum est, ex deceptione habitatorum est, tanquam inhonoratum quendam reptitum, repellunt.

A **ὅς οὐ πάστας θετέον πολίτας, ἄν αἰεὶ ἕκαστὸν εἴη πόλις ἔπι τῷ ὄντι ὅτι πάσι δὲ ὡσαύτως πολίται καὶ οἱ ἄλλοι ἀλλ' εἰ μὴ ἀπῆλθον, οἱ δ' ἐξ ὑποθέσεως. πολέεται μὲν γὰρ εἶσιν, ἀλλ' ἀπελείπει. ὃν μὲν οὖν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις, παρ' αἰσίοις καὶ δούλον τὸ βαίαισον, ἢ ξενικόν· διόπερ οἱ πολλοὶ τοιοῦτοι καὶ νῦν, ἢ δὲ βαλτίση πόλις οὐ ποιήσῃ βαίαισον πολίτην· εἰ δὲ καὶ ὄντι πολίτης, ἀλλὰ πολίτου ἀρετῶν, καὶ εἰ πολεμικετέον οὐ πάντως, οὐδ' ἐλευθέρου μόνον, ἀλλ' ὅσοι ἤδη ἔργων εἰσὶν ἀρετιῶν ἢ ἀναρχαίων ἢ δὲ ἀναρχαίων, οἱ μὲν ἐν λειτουργικῶν τὰ τοιαῦτα, δούλοι· οἱ δὲ κοινῆ βαίαισος καὶ δῆτες. φανερόν δὲ ἐν παλαιῇ μικρῇ ὀπισθοκαταλείπει πᾶς ἔχει ἀρετὴν αὐτῆ. αὐτὸ γὰρ φανερόν τὸ λεγθῆναι ποιεῖ δῆλον. ἐπὶ γὰρ πλείους εἰσὶν αἱ πολιτεῖαι, καὶ ἢ δὲ πολίτου ἀναρχαίων ἢ πλείω, καὶ μέγιστα τῶ ἀρχαίων πολίτου· ὥς τ' ἐν μὲν τινι πολιτεῖα τὸν βαίαισον ἀναρχαίων ἢ καὶ τὸν δῆτα πολίτας, ἐν ποσὶ δ' ἀδύνατον ὄντι, εἰ πῶς ὅστιν καὶ καλοῦσιν ἀριστοκρατικῶν, καὶ ἐν ἢ κατ' ἀρετῶν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς καὶ κατ' ἀξίαντος γὰρ ὄντος· τ' ὅππῃ δεύεται τὰ τῆς ἀρετῆς, ζῶντα βίον βαίαισον ἢ διηκνόν· ἐν δὲ τῆς ὀλιγαρχίας, δῆτα μὲν ἕκαστὸν ἐν δὲ τῆς δημοκρατίας, δῆτα μὲν ἕκαστὸν ἐν δὲ τῆς πλείω πολίτην· ὁ δὲ πρῶτος γὰρ μακρῶν αἰ μεδέσεις ἢ ἀρχῶν· βαίαισον δ' ἐν δὲ κατὰ πλῆθος γὰρ καὶ οἱ πολλοὶ ἢ τεχνικῶν. ἐν θύβας δὲ νόμος καὶ, τὸν δὲ καὶ ἢ μὴ ἀπερχαίων τῆς ἀρχῆς μὴ μετέχει ἀρχῆς. ἐν πολλὰς δὲ πολιτείας ἀποσεσέληκαται καὶ ἢ ξένων ὁ νόμος. ὁ γὰρ ἐκ πολιτιδος, ἐν ποσὶ δημοκρατίας πολίτης ὄντι. τὸν αὐτὸν δὲ ἔσπον ἔχει καὶ τὰ ἀπὸ τῶν νόμων περὶ πολλοῖς. οὐ μὲν ἀλλ' ἐπὶ δὲ ἐνδειαν ἢ γνησίαν πολεμικῶν ποιούται πολίτας τῶν σοσοῦτοις διὰ γὰρ ὀλιγαρχικῶν οὐτὸν χρῶνται τῆς νόμοις· ἀποσεσέληκαται [δ] ὀχλου, καὶ μικρὸν παρεσέληκαται τῶν ἐκ δούλου ἀποσέληκαται ἢ δούλους, εἴτα τῶν δὲ γυναικῶν· τέλος δὲ μόνον τῶν ἐξ ἀμφοῖν αὐτῶν πολίτας ποιούσιν. ὅππ μὲν οὐδ' εἴδη πλείω πολίτου, φανερόν ἐκ τούτων, καὶ ὅππ λέγεται μέγιστα πολίτης ὁ μετέχων ἢ πλείω. ὥσπερ καὶ Ὁμήρος ἐποίησεν, ἄσέπιν ἀπὸ πικρῶν μετασέληκαται. ὥσπερ μάτινος γὰρ ὄντος ὁ ἢ πλείω μὴ μετέχων.**

2/1 An

αλλ'